

POSTANOWIENIE

6 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 6 listopada 2024 r. w Warszawie
zażalenia R.P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z 10 kwietnia 2024 r., II WSC 10/24,

w sprawie z powództwa R.P.

przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę,

oddala zażalenie.

[D.R.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 10 kwietnia 2024 r. Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie z powództwa R. P. przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. o zapłatę odrzucił skargę kasacyjną.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, że 26 lutego 2024 r. radca prawny P. U., działając w imieniu powoda, wniósł skargę kasacyjną do Sądu Okręgowego w Kielcach. Pełnomocnik powoda nie dołączył dokumentu pełnomocnictwa obejmującego jego działanie przed Sądem Najwyższym. Natomiast pełnomocnictwo złożone do akt sprawy II Ca 489/23 (k. 18) nie obejmowało swoim zakresem reprezentowania powoda w postępowaniu ze skargi kasacyjnej.

Zarządzeniem z 4 marca 2024 r. wezwano radcę prawnego P. U. do uzupełnienia w terminie tygodniowym od doręczenia braków formalnych skargi kasacyjnej, pod rygorem jej odrzucenia, przez złożenie dokumentu pełnomocnictwa, z którego będzie wynikać uprawnienie do występowania w imieniu powoda w postępowaniu z tej skargi (k.12). Adresat nie odebrał przesyłki w terminie, która następnie została uznana za doręczoną 22 marca 2024 r. (k.14).

W związku z powyższym postanowieniem z 10 kwietnia 2024 r. Sąd drugiej instancji odrzucił skargę kasacyjną z uwagi na bezskuteczny upływ terminu na wykonanie zarządzenia w przedmiocie uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej.

Na powyższe postanowienie powód złożył zażalenie i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Pełnomocnictwo upoważniające do występowania „we wszystkich instancjach” nie obejmuje umocowania do występowania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu w przedmiocie skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia i skargi nadzwyczajnej (zob. postanowienia SN: z 28 października 2011 r., I CZ 82/11; z 9 grudnia 2011 r., III CZ 73/11 i z 27 października 2017 r., IV CZ 64/17, OSNC-ZD 2018, Nr D, poz. 58). W tych postępowaniach Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem kolejnej instancji. Podobnie pełnomocnictwo upoważniające do reprezentowania strony „w postępowaniu odwoławczym” nie umożliwia występowania przed Sądem Najwyższym, skoro skarga kasacyjna nie jest środkiem odwoławczym, a postępowanie kasacyjne nie jest postępowaniem odwoławczym (postanowienie SN z 14 grudnia 2018 r., I CZ 108/18).

W niniejszej sprawie pełnomocnictwo zostało ograniczone do „wszystkich instancji”. Zakres pełnomocnictwa w ten sposób określony nie obejmuje umocowania do występowania przed Sądem Najwyższym, gdyż nie jest to sąd kolejnej instancji.

Odnosząc się do art. 91 k.p.c. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 614), która weszła w życie 1 lipca 2023 r., pełnomocnictwo procesowe nie obejmowało z samego prawa umocowania pełnomocnika do działania po uprawomocnieniu się orzeczenia, w tym wniesienia skargi kasacyjnej i udziału w postępowaniu kasacyjnym. Pojęcie „sprawy” było rozumiane jako zespół czynności procesowych stron i sądu rozciągających się między wniesieniem pozwu (wniosku) a uprawomocnieniem się orzeczenia co do istoty, lub w inny sposób kończącego postępowanie. W konsekwencji przyjmowano, że co do zasady do zakresu pełnomocnictwa nie wchodziły czynności procesowe dotyczące postępowania, które może toczyć się po uprawomocnieniu orzeczenia (zob. uchwałę SN z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07, OSNC 2008, Nr 11, poz. 122).

Na gruncie powołanej nowelizacji art. 91 k.p.c. przeważa stanowisko, że zmiana zakresu pełnomocnictwa procesowego, wynikająca z nowego brzmienia art. 91 pkt 1 k.p.c., znajduje zastosowanie jedynie do pełnomocnictw udzielonych po dniu jej wejścia w życie. W okolicznościach przedmiotowej sprawy art. 91 pkt 1 k.p.c. nie znajduje zastosowania, gdyż pełnomocnictwo r.pr. P. U. zostało udzielone 29 grudnia 2021 r. W świetle powyższego należy stwierdzić, że Sąd drugiej instancji prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną, z uwagi na nieuzupełnienie jej braku formalnego w wyznaczonym terminie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. oddalił zażalenie.

[D.R.]

[ał]